

خورے خیر ہے

لنڈکی شعرونہ او ادبی ٹوٹی

لیکوال: محمود حمیدزی

Ketabton.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دکتاب پیژندپانه

نوم: خورې خبرې

لیکوال: محمود حمیدزی

تایپ او ډیزاین: محمود حمیدزی

ډیوینتی ډیزاین: مسلم اڅکزی

د خپریدونې نېټه: ۱۴۰۳ ه ل

د لیکوال خپاره سوي اثار:

۱ په سمندر کې د ملغرو لټون

ټولنيزې ستونزې او دحل لاری یی

د فکرونو جوړښت او هغوی ته وده ورکول

۲ رون سیند

لومړۍ شعري ټولگه

۳ په کایناتو کې د قرآن کریم علمی معجزې

(د زرو څخه درکھکشانو نو د الله جل جلاله مخلوقات)

۴ (د انسان په بدن کې د قرآن کریم علمی معجزې)

(د انسان دین د حجرو څخه د رنځونو د نسجونو څخه د رڼو د غړو

څخه د بدن پورې: هر اړخیز طبی مالومات او د عقیدې د لا کړو کولو

درسونه)

۵ د الماسو پند

(د پښتو متلونو د ویلو ځایونه او علتونه)

۶ ژور اندونه

(دويمه شعري ټولگه)

۷ په ژوند کې د برياليتوب 50 رازونه

۸ څنگه ژوند وکړو

(د نړۍ د پوهانو او برياليو وگړو د سلگونو ويناوو ژباړې)

۹ خوږې خبرې

(لنډې شعرونه او ادبي ټوټې)

۱۰ ننګوونکې پوښتنې او ځوابونه

(سلگونه طبي، ساينسي، جغرافيوي، بيولوژيکي، ذهني او ټولنيزي پوښتنې)

دليکوال خبري

دي کتاب کي په ادبي ژبه د ژوند ځيني خوږي او ترڅي
ځيني لارښوونې سوي دي دا چي ځيني نازک الفاظ شتون
پکښي لري هيله ده اند، فکر ونه کړئ چي فحشا ته
مور ا بولم ژور اند وکړئ دي کتاب کي هيڅ دفحشا او بر بند
څه نسته بلکي دلته ماهڅه کړي چي وگړي سيده لاري ته
را و بولم!

دا زما هغه اندونه دي چي دکلونو په اوږدو کي مي ليکلي
اوستاسو درنو لوستونکو د ادبي تندي دخړوبولو لپاره مي
په دي کوچني ټولگه کي راټول او خپاره کړل!
په درنښت محمود

يادونه: ددي کتاب دچاپ حقوق دليکوال سره خوندي دي، دکتاب
همدا پي دي ايف بڼه بيله بدلونه هرڅوک خپرولي سي دچاپ
اوبدلون حق پي څوک نه لري!

ای کاش هر شیبه مي، ستا خواته کتلی
او ستا دبنکلا دلیدو څخه برخمن وای،
ستا څخه مي دبړیا او ناپاینه ژوند خبرې اوریدای.....
او په خیالونو کي د دې نه پاتي کیدونکي ځان، روح
او نړۍ څخه پېر ليري تللی وای!

مورن هله خپلي هيلې د لتي په پري په غاړه را وځړو کله چي
هوډونه مو د وپرونکو توپانونو د ليدلو له کبله وپيريري، وډار
سي.

هغه وخت زمورن خاورين وجود:

دمځکي سره خپل ارثي مينه پيل کړي او نه غواړي دهغي د
راکبنوونکي ځواک پر وړاندي ودريري، تل غواړي مځکه
لمس کړي او د خوځښت تکل نه کوي، دا چار ددې لامل سي
چي مورن مات سو، ولويرو او دوگړو دسترگو څخه خورا تپيت
مالوم سو، مورن دخپل پيدا کوونکي نا خوښي وموندو او نه سو
کولی دخپل اري دندې لپاره کړنې سره وپيښو، نا خبره سو او
شيبې مو دلانورو خواشينوونکو شيبو د را رسيدا منتظري سي!
هووو: مورن بايد خپلي هيلې ونه وژنو،
همدا دهيلو ژوندي ساتل دي چي: مورن دهسک لورته را
بولي!!!!

دلويي هيلي دپورکيدا زيری راکوي او که هغه زيری رښتياهم
مورن ته ستر او بنکلی مالوم سي، مورن به هيڅکله په خپل تل
پاتي هډوکي مځکه بنکل نه کړو،
خوځنده به يوو.....

خبرې

خوږې

ناخبر به نه يوو.....

ټيټ به نه يوو.....

خوښې به وموندو.....

خپله اړه دنده به په بڼه ډول سرته ورسوو.....

کله چې مور دخپلو موخو لورته مزل کوو:
دتیاروشپو،
مستوسیندونو،
بي مهاره توپانونو،
سوځوونکي لمر او اغزونو لارو څخه تیريرو:
زمور موخي هم هيڅکله دومره مغروري اوبي وفا نه دي چې
زمور سترياوي اوزحمتونه بابيزي وگني
او زمور سره ديدن کولو ته هغه وخت سوبي نه سي چې مور
هغوی ته درسيده په پار رښتني هيله کړي وي!!!!

بڼه نوبريمن هغه وگړي دي چې :دخوانۍ نشه يې وزغمل او
خپل هوښ يې پکښي دلاسه ورنه کړ!

=====

ستا!!!!

دخوږو يادونو وړمې دزړه بڼ ته نه پايانه خوښۍ راوړي!

کله چې زړه مې دنړۍ دنپاکيو دگرد څخه پريمان سي: ستا په
پاکوونکۍ اوپاک نوم باندي يې پريولم!!!!

=====

دزړه ارام ستا په يادونوکي نغښتۍ دی!!!!
هغه زړونه سکون نه لري چې:
ستا دښکلاگانو څخه مخ واړوي!

=====

مرگ دازمويني ورستۍ ورځ ده دهغه ورسته يا تل پاتي بري يا
تل پاتي ماته پيليري؛ خوځيني بختور دي دماتي ورسته بريالي
سي!

زه دهغو ورځو په هيله او اميد ژوند تيروم کومې ورځې چې :

ستا خواکي ستا در نظر لاندي و اوسيرم!!!!

ژوند دلويو هيلو دپوره والي لپاره بس نه دئ:
ژوند يوازي هغه ازموينه ده چي بريالي به يي خپلو ټولو هيلوته
ورسيري!

دلته درنو ستورو رڼا څوک نه ويني .
وگوره ستوري ټوله شپه انتظار کوي ځان سوځوي چي وگري
هغوى وويني،
دهغوى سربښندنه درک کړي، خو خلک دهغوى په درک
اوليدلو کي سوستي کوي ځانته دومره تکليف نه ورکوي چي
يوار خپلي سترگي دهسک لورته کږي کړي زه حيران يم
دکمزوري وجود لرونکي دغه وگري ولي هسک ته نه گوري؟
ولي غرور کوي؟
په داسي حال کي چي دهغوى زړونه د کمزوري وړتيا لرونکي
دي چي دهغې په نشتون،
دوى دخپل کوچنى برخي پرته دتل لپاره په هغه گرد بدليري
چي ذري يي دنړۍ په ټولو برخو ويشل کيدلى سي،
افسوس... دا څومره بده ده :يو کمزورى څنگه دومره جورت
وکړي!

خبري

خوري

دخپل عقل دمزي دکرور کولو په پار، دمرغانو دخولو څخه ستا
دستایني دزمزمو داوریډلو حس ته تم یم،
هیله لرم دهغوی دهر ویی په مانا ځان پوه کړم اوستاسره دمینی
کولو په هڅه کي وړاندې لار سم!!!!

خبرې

خوږې

د زلفو په تارونو کې مه بندیره:

بلکې زړه او سترگې دي باید

د پوهې په پیچلو، کږو وږو لارو کې بندي پاته سي،

که په زلفو کې دي زړه بندسو ستامینه پوهه به خپه سي،

دانو بده ده چې د دوو ژوندونو خوښی کیدای سي په یوې

بدله کړي،

که د پوهې پر زلفو مټن او د کتاب پر مخ دي زړه بایلوئ:

هله به دي سترگې دباز په شان لیدونکې او زړه به دي د زمري

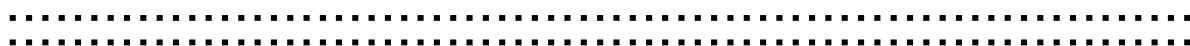
په شان پیاوړی سي، هووو

مه بنکار کیره، بنکار وکړه د هغو ویونو بنکار چې توري یې

بنکار کړي وي،

داسې به ته ورورو د جملو او د پوهې د سمندر دلویو بنکار

کوونکو په ډله کې تاج داره بنکاري سي!

په نړۍ کې د بریا هیڅ لوری نسته بيله هغه سمت څخه چې:

ستا لور ته تللی!

مور به هله بريالي سو چې:

ستا لور ته ستا پر قدمونو،

ستا پر ښوول سوي لار گړندي گامونه واخلو،

ستا منزل ته رسيدل دناپاينه خوښيو، نه خلا صيدونکو

نيکمر غيو او نه بيانېدونکي ښکلا، وخت، شيبې او ليدل دي

انسان ستړی سي ددې هر څه څخه ځيني وخت مي نه پوهيرم

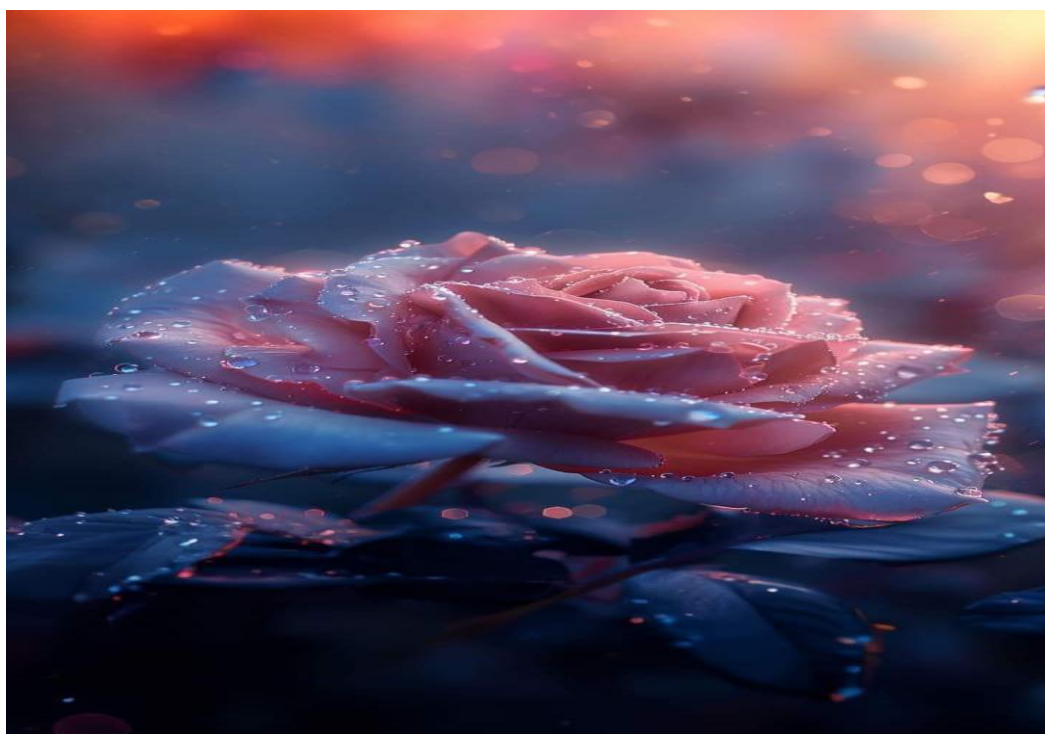
کله کله مي شعور، درک، ذهن، تجربه وسواس،
غماز او که زړه ووايي: بس دئ!
نور هيڅ قلم مه را اخله ولي ځان ستړی کوي، ولي دهغو
خلکو لپاره چې تل غواړي بيده پاته سي دخوبه د راکښنستلو
چيغې او ناري وهي!
ولي خپل ډېروخت دهغوئ لپاره لگوي:
حال داچي ته خپل چاري لري چي هغه بايد سرته ورسوي،
ولي تل دهغو ويونو په پيلو او ډښکلو اميلونو په جوړولو
بوخت يې چي راغونډول او پيپل يې ستا دوربينتانو يو يو
ژونکی کمزوری کوي او په مغزو کي دي شور جوړوي، آیا دا
وگړي په دي هرڅه ارزي؟
آيا دوى تا درکولى سي؟ آيا دوى ستا پيلي اميلونه په رښتيا هم
ليدلى او ښکلا يې حسوالى سي؟
بيا خپل ځان ته خپل ځواب ورکړم او ووايم: کيدای سي ستا
دپيول سو ملغلرو اميلونه کوم ښکلى په غاړه کړي او ښکلايي
ور ډېر کړي؛ هغه ډښکللو په ټولى کي لا نور هم ښکلى مالوم
سي او د په غاړه کړي اميل دملغلرو په رڼا باندي په تيارو کي
لار وموندي!
ياهم د غوتيو څخه ښکلي گلونه وتوکيږي او نورو گلونه وپالي
دا چار غوره دئ ځان ستړی کړه او لاهم نور دپوهي په سمندر
کي غوتي ووهه، ملغلرې ومونده او ډبريا په تار کي ځلانده او
روښانه ملغلرې وپيوه، دا چار ښکلى دئ او کيدای سي تا او
نورو ته دنړيو دخوښيو لامل سي!

ليکواله او شاعر ته!
کله چي غواړي پاشلي ملغري په لمن کي راټولي کړي او بيا
بنکلي اميلونه تري جوړ کړي، پام دي وي چي:
دملغرو خلا دشهوتونو دسمندر په اوبو پري نه ولي!
دغه بنکلي پيپل سوی اميل د مادياتو او امتيازاتو دبنی دخولي د
اور لورته مه ورنيزدي کوه، ترڅو تل پاتي والي ته يي زيان
ورسيري!
خپل دملغرو اميل ته دي دربنتيا کروړ مزی ور واچوه، دنړيو
دژوند دسيند په ابو يي پريوللی، دستورو په رنا خلیدلی بنکلی
پريزده
ترڅو غوټی پري گلونه ونپسي او بنکلي يي په غاړه کړي

ای کاش کیدلی سواى چي ستاسره مي یوئل لیدلي وای...
یوازې یوئل او دکلونو د فراق لمبې مي ستا دبنکلا د ارام
بخبونکو وړانگو،
په درک کولو مړي او دوصل خوږې شیبې مي د حسونو هره
برخه په داسي خوځښت را وستلي وای چي :
هغه خوځښت په بل هیڅ موجود باندي هومره شور نه
جوړوي!!!!

ای کاش کیدلی سواى ستا خوږې خبرې مي ستا دخولي څخه
اوریدلي وای ترڅو،
د بدن هرې ذرې مي ستا دخبرو په اوریدا دهسک لورته الوتل
پیل کړي وای او هغه حای پوري يې رسولي وای چي نور
مخته ته تلل دحان سوئل دي او دهغو په اوریدو بلکي لکه لیدو
باندي يې دنړۍ دخوښيو په اړه پوره پوهه لاسته راوړي
وای!!!!

بنکلا دي تعريف نه لري:
ستا بنکلا دلمر دخلا څخه ډېر ځلانده!
د سپوږمې د راغبرگي سوي رڼا څخه ډېره ارام بڅبنونکي!
د گلونو دورمو څخه ډېره خوږه، د سهار دنسيم څخه ډېره خوښي
ورکونکي ده!!!!

هر شپه مي آندونه ستا په نوم او خبرو يادولو خړوبوم او هيله لرم
چې خوب کې به ستا د بنکلي مخه د بنکلو وړانگو په ليدلو باندې
سر لوري سم!!!!

زمور بديو ته درسيدا تنده....
دهغوى دپاره دوخت بربادولو هيله.....
په هغوى كي دغوته كيدلو شيبى.....
خومره دپري بدې، زيان رسوونكى او ناكامه كوونكي دي!!!!
تنده به يې زمور دتل پاتي تندي لامل سي!
وخت پري بربادول به مور ته ناپايانه، نه ز غمل كيدونكي او
د تصور څخه پورته بد او زحمت كوونكي وختونه راكړي!!!!
كه په هغوى كي غوته سوو په سترو، دپرو ويرونكو داسي تيارو
كي به غوته سو چي هيڅ رڼا به نه وي؛ هيڅ ډاډ به نه وي او
هيڅوك به مو نا اوريدل سوي، لعنتي كړيزي وانه وري!!!
هو دا كړيزي به دومره بدې وي چي هيڅ پيداكړل سوي به
دهغوى دكولو هيله ونه كړي!
دا تنده خومره به ده ده،
دا وخت بربادول خومره دزيان څخه ډك دى او دا غوته كيدل
خومره سوځوونكي دي، هوووو
خورا دپرررر دپرررر: سوځوونكي!!!!

زه د بريننا درناوی کوم:
همدا بريننا ده چي زما دژوند د ډېريدا لپاره په بيا بيا
غورځکی، جرقې وهې او نه پريږدي د بدن واکمن مي دخپل چار
څخه ستړی او بي پامه سي،
د بدن پاچا هيڅکله دا توان نه لري چي د بدن واکمن ته امر
وکړي،
زما د بدن واکمن يوازي ديوه او بي سياله واکمن په امر خپله
دنده درهغو مخته وړي، ترڅو امر ورته وسي نور بس دی!
دده مزل درهمدي ځايه پوري وو!
نور دی دلته ارزښت نه لري!
دی بايد خپل لومړني ځای ته ستون سي هغه ځای ته چي دده
بنسټ دده څخه خورا ډېر وخت مخکي دهمدي ځايه پيل سوی
وو!
دا به زما د بدن دواکمن زما سره وفا په ډاگه کړي، که ده زما
سره وفا کړي وه، رښتيا يې زما دپاره بڼه او غوره گڼلي وه زه
به بريمن او سرلوری سم، که ده زما دستر دښمن او ستر احسان
هيروونکی خبره منلي وه زه به دتولو بدبختو څخه لوی بدبخته
يم، نا پايڼه انتظار به گالم،
نه تصور کيدونکی، لمر، تودوخه او تنده به گالم،
دتولو گلونو څخه ښکلی او ټول گلونه به راڅخه مخ واپروي
تنده به مي تنده پاته سي،
بري ليک به مي د نه ستايل سوي سمت څخه راته وړاندي سي،
هيڅکله به بيا ښاد نه سم!
هيڅ وخت به خوښي ونه موندم!

خبرې

خوږې

هيڅکله به ښکلي ونه وينم!
وبه کوټل سم، وبه رټل سم، وبه ايشېرم!
دا به نا پايانه دغمونو څخه ستر خورا ډېر ستر هومره ستر چې
ددې حای هيڅ غم او اندېښنه به ورته هيڅ، بيخي هيڅ مالوميرې!
هو دا زما د بدن په واکمن پر اړه لري چې ما چيري
بيايي؛ دستري ماتې لور ته او که دسيوري لاندي، دستري
تودوخي په ورځ هوساينې، دخوږو اوبو د ويشوونکي په لاس د
ستري تندي څخه دخلاصون دجام خوا ته، يا دبريننا په شان د
بيرونکي پله څخه دتيريدا لورته او که دستر گل بن دگلونو سره د
ديدن او دتل پاتي، هيڅکله نه خلاصيدونکي خوښی لورته!

زما بريننا خوښه ده، همدا بريننا ده چې زما دماتي او بریا
لپاره په بيا بيا جرقې وهي او زما د چپه لوري غوښه په
خوځښت را ولي، دا غوښه زما د بدن واکمنه ده، که دا بريالی
سوه زه به بريالی سم، که دا دناکامی لورته ولاړه زه به ناکامه
سم،

لاسونه کچکولوم او وايم چې:
زما د بدن واکمن دي کږي او دتیارو څخه ډک لورته نه ځي،
هوو....

تل دي دبريا لورته نېژدي کيري او رڼاوي دي موندي!

خوري

خبري

هرلوستونکی پوه نه وي او نه هر لوستونکی دتير ايستونکي
 سمندر دتل څخه د لاره ورکونکو پوښتونو ځوابونه لري هيڅ
 سوال بي ځوابه نه دي او هيڅ تير ايستونکی داسي سوال نه
 لري چي هغه دي درنا او بریا دعقيدو دځاوندانو پر عقیده باندي
 تور داغ وي او ځواب دي يې نه وي!
 بس دومره ده چي زمور سره به دپوهي او رنا دسمندر په تل،
 منځ يا حتا مخ کي دځواب دموندلو وړتيا نه وي!

مور دپوهي مينوال يوو غواړو دپوهي په سمندر کي دژوند
 دبريا او راتلونکي دخوښيو ملغلري وموندو!
 هو....

زمور مخته به سمندري توپانونه، سخت اورښتونه، نه زغمل
 کيدونکي تنده، سمندري دارونکي، لوري ژوري احمق غماز
 راسي خو:

مور به خپل دموندلو هڅو ته دوام ورکړو پري به نږدو چي
 زمور مخته خنډونه زمور هيلې را مړي او روح مو را ژبل
 کړي!

مور کروړ هوډ کړی دبرياليتوبونو دموندلو هوډ!!!!
 په راسته لاس دبري ليک دراختلو هوډ!!!!
 دوير ونکی پله څخه دبريننا په شان تيريدلو هوډ،
 دکب داينې دخوړولو کروړ هوډ
 او مور به خپل موخي ته رسيزو.

خبرې

خوږې

هرورځ مو چي مو ستا په يادونه پيل سي،
خبرې درسره وکړو خبرې دي واورو مور به ولي بدبخته سو؟
ز مور بريا بنکلا او راتلونکي يوازي اويوازي ستاسره په
دوستي او تاته په سر تيتي کي نغارل سو دئ!!!!

.....
کله چي تا تکل کړي وي چي ملغري وموندي ته به هغوي ته
هوسا ونه رسيري.....
ساحل به لار کي اغزي درته وپاشي!
سمندر به دي دخپلو تو پانونو په ځواک خبر کړي او وژونکي
کبان به دي بدن زخمي کړي!!!!
که دي بيا هم دملغرو موندلو هوډ کروړ وو او وړاندي تللي
هله به ته بريالي سي او دسمندر دکلکوصد فونو دمنځ څخه به
ملغري په لاس راوري!
لويو هيلوته په رسيدا او دلويو موخو دلاسته را وړلو په لار کي
دردونه، غمونه او کړاونه هتمي دي!!!
بريا دهغو وگړو په برخه کيږي چي نه دريري، نه بيريري او نه
ناهيلي کيږي!!!
بريا لاسته راوړل...
لويو موخو او هيلو ته رسيدل وخت، ستريا او زحمت ته اړتيا
لري!!!

د بڼه ملگري سره يوه پيالو چاوي د سيند په خواکي په ورين
تندي څينل او دژوند دخوښيو په اړه خبري کول کيدای سي
دژوند دخوښيو څخه يوڅه برخه پر مور ولور وي!

مور دخلکو مخونو ته گورو نه دهغوی چلند نیکو او اخلاقو ته!
دا څومره بده ده چي بنکلي ځان په اخلاقو نه بنکلي کوي!
دمخونو بنکلا تير ايستونکي ده، انسانان بايد بنکلي زړونه
ولري!

ددې لپاره چي پرمخونو اوبه تيري کړو او په درملو يې سپين
کړو:

خپل زړونه به دپوهي دکتاب غونډ په ترټولو رڼو اوبو پريولو
ترڅو ټول بدن مو بنکلی او ځلا کوونکی سي، تل پاتی ځلا
کوونکی!

درواغجنه بنکلا ډېره پيکه، ناپاينه او تير ايستونکی ده!
بنکلا داخلاقو په بن کي جوړه سوي، په پوهه کي نغارل سوي
او دپرهيزگاری په عطرو معطره سوي جامه ده چي دهر بدني
بنکلي په برخه نه وي!

بريالي وگري هغه دي چي رښتني بنکلي وي او رښتني بنکلا
دگلونو دپالونکي په خوښی او دگلونو په بڼونو کي موندل کيږي!
هو همدا بنکلا ترټولو بڼه او رښتني بنکلا ده!!!!

د کوچنيو ذراتو، وړو زړونو، ډېرو کوچنيو بدنونو خاوندان يوو
خو: غرور مو د هسک څخه هم لوړدئ، درومو او دځان بربادې
ته لار لندوو!!!!

.....

کله چې مور لوستونکي سو،

گټونکي به سو!!!

لوستنه ده چې مور د پوهې د سمندر په ناپايانه سفر
دهغو وگړو سره مخته بيايي چې زموږ څخه وړاندي دي او
زموږ څخه مخکي يې د اښکلی او خوښي ورکونکي سفر پيل
کړی وو!

راسئ ځانونه ته وزرونه واخلو، کتابونه زموږ وزرونه دي!

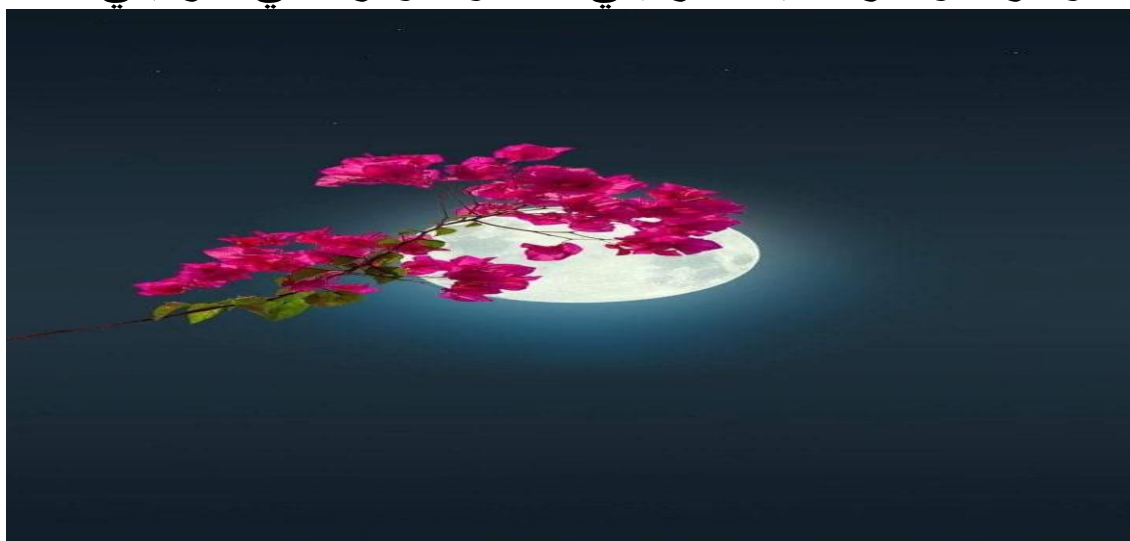
ز مور مخ ته يوه ونه زر غونډيري چي په هغې کي دولس گلونو
موندو.
هر گل د يرش پانې لري، دهرې پانې پنځه ډوله وړمي ځي، هره
ډول خشبو يې ز مور روح، جسد او زړه ته خوښي او ښکلا
بخښي!
که مور دهغوی د وړمو خورولو په وخت کي دهغوی وړمي
حس نه کړو: مور ستر زيان کوونکي يوو، داسي زيان کوونکي
چي هيڅ زيان هومره ستر نه دی!!!
دتيارو او غمونو زيری راکوونکی زيان، دهغوی د وړمو په سم
نه حس کولو کي نغښتی دی!

=====

دتياره ماښام څخه مي زدکړه وکړل، چوپتيا مي غوره کړه؛ ځکه
خومي ستوري خپل ملگري وموندل!!!

تياره شپه؛ دشپورمي را خبرگه سويه رنا؛ خالاند
ستوري، خور نسيم؛ بهاندي اوبه؛ امرمنونكي اورجوري؛ بشكلي
وني؛ دنگ اوکروړ ميخ سوي غرونه؛ ناخبره ژوي اوبي کبره
زرغونيدونكي، پراخه غيره لرونكي!!!!
ټول يو څه وايي!!!!
هو يوازي يو څه؛ ستاستاينه!
دوئ مغروره نه دي په پوره چوپتيا خپلي بشکلا گاني خوروي
او بشکلو ته سلامونه ليري.
خودا ټولي بشکلا گاني هغه وخت زمون لپاره هيڅ دي؛ ترهغو
چي مور په بشکلاگانو کي ژور اندکونکي نه سو، ځان په خپلو
ناتوانه او لږ مزل کوونکي اندونو کي ستا لپاره ورک نه
کړو، روح مو ستا پروراندي خپل ځان ټيټ نه کړي،
زړه مو غرور ونه سوځوي، مغزمو سيده لارونه موندي، سترگي
مو دبريالیک ته نه سي، دجام تنده مو هيره وي درټولو راته
گران نه سي
اوزړه مو ستا خبري درک نه کړي! مور به در هغو سرلوري
نه سو تر څو هره شيبه سرټيټي نه سو، هو ربننتي سرټيټي!!!!

روح مي دتيارو په منخ كي د لمنخه ورونكو وحشيانو په منخ
كي ورك وو، دعقل پري مي شكيدلي، ليدل مي تياره او اوريدل
مي ويرونكي وه، يو برغ مي واوريدي...

ستادخبرو برغ!!!!

ژغورونكي خبري وي!

در نيژدي سوم:

عقل پري مي كروړ سول، درنا گانو خلا مي سترگي راپرنيستلي
غورونو مي دبريا خبري اوريدل پيل كړل، درنا گانو سمندر ته
ننوتم او وحشيان راڅخه په تينسته سول.

زه به درهغو بناد يم ترڅو چي ستا خبري اورم او د گلونو
دبنكلي پر قدمونو دنيغي لاري سمت ته ستنيرم!

حيرانوونکي ده!

ما دژوند خوښۍ دمرغانو په ږغونو، دزغونو ونو په ليدلو داوبو
دنازک او خوښي ورکوونکي شور په درکولو او دخپل خالق په
ياد کي وموندل، هو کله چي مي دناروغانو څخه دهغوی
دناروغيو په اړه واوريدل دشکر ږغ مي پر ژبه روان سو او
بيله ناروغي مي دنړۍ دهرې شيبې درناوی کول پيل کړل!

.....

نړۍ بنکلې ده ددې دومره بنکلا لامل يې ستا بنکلا ده!
ستا دبنکلا ستاينه، يادونه او دهغي درناوی کول برياليتوب دی!!!

زه مې دخپل آند په هغه برخه کې په ډولنو تړلی يم،
 کومه برخه کې چې: زما دژوند اوږده کیسه لیکلي سوي ده،
 هو، دلته ماته ژوند هسک معلوميری خو افسوس زه خبرنه يم
 چې، زما ژوند ډېر لنډ دی او هيڅکله دتل پاتي ژوند سره سميدلی
 نه سي، زه غوليدلی يم هوو.....
 ډېر غوليدلی!!!!

=====

دمدو دي په يادونو کې داسي راگير يم لکه په هسک کې چې
 سپوږمۍ دستور په منځ کې را گيره ده،
 زه بختور يم چې ستا يادونه راته لا نوره ښکلا راکوي نه
 پريږدي چې تيارو کې ورک سم، خپله رڼا خورول ودروم او يو
 بي ارزښته خاوره سم!
 همدا ستا يادونه، تيري خبرې دي چې ماته يې ارزښت راکړی،
 زه بختور يم چې تا لرم، ستا يادونه لرم، ستا خوږې خبرې
 لوستلی سم،
 انتظار کوم لانور انتظار، اندکوم لانور ژور اند، خيالوکي دي
 ځان ډېوم ترڅو دسختو ورځو څخه بريمن درتا پوري ځان
 درورسوم او ستا په کتو مې دعمر و نو ستړيا دتل لپاره ختمه
 سي!

زما ناچيزه خبرې، غزلونه، نظم او شعرونه ستا په ستاينه پيل
کيري او ستا دښکلا په يادونه پای ته رسيري، ومي بخښه!
زه پوهيرم چي زما لږ ليدل، ډېر کم اوريدل، ډېره لږه پوهه ستا
ټولي ښکلاگاني نه سي ليدای، نه سي اوريدای او نه سي درک
کواي....

ما وبخښه هيله کوم ومي بخښه،
خو زه غواړم ياد دي کړم او ستا خوبنوته سلامونه وليزم!!!!

خبري

خوري

بريمن هغه وگري دي چي دخواني نشه يي وز عمل او خپل
هوښ يي پکښي دلاسه ورنه کړ!

=====

ستا دخورو يادونو وړمي دزړه بن ته ناپايانه خوښي راوړي!

=====

کله چي زړه مي دنړۍ دنپاکيو دگرد څخه پريمان سي ستا په
پاکوونکي اوپاک نوم باندي يي پريولم!!!

دزړه ارام ستا په يادونو کي نغښتي دي!
هغه زړونه سکون نه لري چي ستا دښکلاگانو څخه مخ
واړوي!!!

مرگ درواني ازموښي ورستی ورځ ده دهغه ورسته يا تل پاتي
بريا يا تل پاتي ماته پيليري، خوځيني بختوردي چي دماتي
ورسته بريالي سي!

دورځي غماز هڅه کوي د اند پرې مي ستا د يادونو څخه
وشکوي،
زما او دده دښمني تل پاتي ده زه به دې يادونه کوم او د ستاينو
په سمندر کي به دې غوتي وهم!

کلونه وکړيرو، دښو شپو او ورځو انتظار وکړو، خو لاسته څه
راسي هغه شپې او ورځې چې زموږ، لپاره يې شتون تکرار
وي، هغه ونې، هغه گلونه، هغه غرونه، هغه سيندونه
وي اړينه ده اندوکړو:
آيا موږ تيروتلي خونه يوو؟
زما ورځ، شپه او شپې خو به چې موږ ته تکراري مالوميري،
راباندي په لټي نه تيريري؟
دا خو به ددښمن تيرايستونکي دام نه وي چې موږ يې دښو شپو
ورځو دراتلو په تمه تمه تيرايستلي يوو؟
هو دا دهغه دام دی!
زما ورځ نن ده!
زما شپه هم دا نن ده!
په سترې ازمويني کي دبريا لپاره ماته همدا شپه راکول سوي
ده!
هو همدا شپه چې زه يې په لټي تيروم!
دغه زما دازمويني دتباري وخت دی!
زما لپاره همدا شپه ده!
دا لهظه دتل او تل لپاره زما لپاره نه تکراريري!
زه بايد تيارى ونيسم!

خبري

خوري

دستري ناکامی او زما په مينځ کي بايد نه ماتيدونکی کروړ
دېوال وي!
زه بايد دگلونو په منځ کي دمودو لمر وهلی ازغن بوټی پاته نه
سم!
ماته هم بايد،
دتاند کيدا په پار ژ غورونکي اوبه راکول سي!

خبري

خوري

دمدو ستري زرونه ستا په سکون ورکونکو خبرو ارام مومي!

هغو چي لاره ورکه کړي وي لارموندي!

هغه چي هيلې يې مړې سوې وي بيايې هيلې راژوندي کيږي!

ستا په خبرو کي دنړۍ ټولې رڼاگانې راغوندي سوي؛

هيڅ تياره دهغه چا مخته نسته کوم څوک چي

ستا خبرې خوښوي!

دزړه يې اوري!

دښکلا ډک ويوونه دي تږي زرونه اوبوي!

بختور دي هغه وگړي چي:

تل دي خبرو څخه خبرې کوي!

ولي ځانته دگلونو پرځای دزقوم ترڅه بوټي خوښ کړو؟

ولي دتل پاتې رحمت څخه تل پاتې زحمتونه غوره گڼو؟

هو مور کولی سو دلته تخم وکړو:

دگلو يا ترڅو زقومو.

هوساينه رانيسو يا زحمتوته.

مور دلته کښت کونکي يو:

دښه تخم کرولو حاصل ښه او دبد تخم کرلو حاصل هم بد وي.

دغه ځای دمانيو، خوښيو، رحمت موندلو او دهغوئ دلاسه ورکولو

ځای دی!

دا مور پوري اړه لري چي څه خوښوو

تل پاتې سکون يا تل پاتې کړاو!

نيکي موندل کيږي، بدی رانيول کيږي!

خبرې

خوري

ز مور ژبه، اندونه، خوځښت، هڅې، زيار مور ته يا خوښۍ راکوي
يا غمونه!

ښه خوداده چي مور د خو ژرتېريدونکو شېبو په خوښيو
تير نه وځو

او دتل پاتيو نيکمرغيو او خوښيو دموندو په پار لږ وخت؛ ډېر لږ
وخت زحمت وباسو:

او تل پاتي برياليتوب ته ځان ورسوو!

دتيرو په شان کلک زړونه لرونکي،

دوگړو پر دردونو نه دردېږي،

هغوی هڅه کوي وگړو ته زيان ورسوي،

خپل داور پاشونکو خولو

او اغزي لرونکو لاسونو په مرسته:

د نرمو زړونو په ښکلي بدن کي نه رغيدونکي، کړونکي

اوداسي زخمونه جوړوي چي هغوی دتل لپاره دردوي، و

زوروي او ځوکلوي،

خو ياد چار ددوی په گټه پای نه مومي!

دتيرو زړونو خاوندن بايد پوه واوسي چي

تيري په کروړو فولادي ماتولونو ماتيري

او ذري يي بيا داسي خوري وري کيري چي

هيڅ وخت به راتولي نه سي!!!

خبرې

خوړې

د خبرو په ژورو کې په اند کولو او د پېښو په اړه رېښه پسي
گرځيدلو سره، تاسو دځيرکې او ويښتابه درشلونه موندئ!

د مرغانو ښکلي غږونه، داوبو نرم او زړه ته سکون ورکونکي
غږ، د غرونو هسک او بې کبره سروونه، دراتلونکو هيلو په دام
کې گير هغه تنکې گلاب، ستا د بريا څخه پرېمانه خبرې داهرڅه
د دې نړۍ ښکلاگانې دي!

کانه دي هغه غږونه چې د تل پاتې خلاصونه غږونه نه اوري،
راندې دي هغه سترگې چې دلته هيڅ ښکلا نه ويني،
ناکاره دي هغه حواس چې دا هرڅه نه سي درک کولی!!!

د نړۍ د ټولو خوښيو څخه هغه خوښې ستره ده چې د سختې تندي
څخه ورسته درنو اوبو په خواکي ودريري او د تل پاتي
ژغورني، خوښۍ او بريا اوبه درته دهغه چا په لاس درکول سي
چې نړۍ ته يې رڼا گانې راوړي او ستا وجود يې ارزښتمن
کړی دی!!!!

که تا راته د ټولو څخه گران ونه اوسي
بيا خو به زه بدبخته يم!
ستا په مينه کي زما بخت،
سرلوري او برياليتوب دی!
زه به ولي پرتا مئين ونه اوسم؟:
ستا ښکلا د لمر څخه ځلانده او د سپوږمۍ څخه ښکلې ده!!!!

خبري

خوري

دتياروڅخه به هله ته راووي:
کله چي دي زړه کي درنا مينه پيداسي،
ستا مينه او رنا ته درسيدلوکلک هوډ به ډېر ژر تا دتيارو اوتور
تمو څخه درنا او روښنايي سمندرته ورسوي.
په هغه سمندر کي غوټه سه او ډپریمانان روښنايي په مرسته
ملغلري لټوه.

کوم څوک چي ماته مني هغه برياته نه سي رسيدای، دما تي
اوبريا په منځ کي توپير صبر دی!
دچا چي باور کروړ وي هغه بريالی کيږي،
څوک چي باور نه لري هوډ دلاسه ورکوي او چاچي هوډ
وبايله هغه هرڅه بايلي!

کله چي ژوند مو باشعوره او انديال پاته کيدل غواړي.
کله چي ژوندمو خوښ اوسيدل غواړي،
کله چي هيلي مو پوره کيدل غواړي،
ولي د عقله باغيتوب غوره کرو؟
ولي انديالی څخه کرکه وکړو؟
ولي دځان لپاره د ناخوښه اوسيدو پريکړه وکړو؟
ولي پر برياليتوب باندي باور ونه لرو او دستونزو سره رخه او
داميد سره دښمني وکړو؟!
ژوند دښکلا گانو څخه پريمان،
د طبيعت دشور څخه شتمن او دستورو دورانگو څخه ډک دی!
مور هله ستر تيروتنه کوو چي خپلي هيلي وژنو، غمونه پيرو او
يادونه هيروو!!!!

دسترگو کتل مو دومره کمزوري دي چي:
پوره مخلوقات نه سو پري ليدای خو :
ادعاکوو چي مورن پياوړي يوو،
غرور مو په اندونو اومغزونو کي واکمني کوي!

په هره زره خاوره زما دبنواوبدو کړنو حساب په روڼ ډول
ليکلی دی، داچې زه يې نه وينم، نه په پوهيرم دا زما ناپوهي
دتور هسک په شان بنکاره کوي!

خبرې

خوږې

دخپل عقل دمزي دكروړ كولو په پار،
دمرغانو دخولو څخه ستا دستاينې دزمزمو داوريډلو حس ته تم
يم...

هيله لرم دهغوئ دهر ويی، په مانا خان پوه كړم اوستاسره؛
دميني كولو په هڅه كي وړاندي ولاړ سم!

كله چي يوازي وي: نعمت در باندي نازل سو؛ هغه نعمت چي
كه مور گټه تري واخلو، منگولي پري تينگي كړو ستر توب ته
به ورسپرو،

يؤبل ته به زيان ونه رسوو،

يؤوالی به غوره كړو،

يؤدبل سره به رخه نه لرو،

تل به بريالي يو،

ته به زمور د سترې تندي په وخت كي داسي جام راكړي چي
ټول دردونه او سترپاوي به مو ليري سي،

بيا به تنده ونكړو،

حتا تنده به لانه پيژنو،

دا به څومره لويه نيكم رغي وي چي ستادر شا ستا پر قدمونو
دبيرونكي،

ډارونكي پله څخه په برياليتوب تيرسو او هغه بن ته ورسپرو
چي بنكلا ته يې هيڅ بن نه سي رسيدای،

بختور به هله سو چي: ستا گاونډيان يو...

څو مره لوی بختور!!!

سلامونه درته ليرم ای زیری راکوونكي!!!

سلام درباندي وايم!!!

غوښتل مي والوزم خو:
سختو اوسپيرو توپانونو مي ،
وزرونه تار تار كړه،
دكمزوري باز په پشان يې پرځمكه راو غور ځولم،
خو.....
زه ماته نه منم،
وزرونه مي خپله گنډم او دهسك ستمه؛
دسپيني سپورمي مخته؛
دغرونو پر سر الوتنې ته ځان تياروم،
غواړم دسپندونو ښكلا دهسك دلوري ووينم او د ښكلي ابد
لپاره دسمندر څخه دالماسو په موندلو او راکښلوکي بريالی
سم!!!!

1398/4/10

خبرې

خوږې

مور ډېرې هسکې هیلې لرو.
داسې هیلې چې کیدای سي
دهغوی لاسته راوړل او ورته رسیدل دومره ارزښت ونه لري!
دهمدغو نه پوره کیدونکو هیلو له کبله،
زموږ زړونه بې سکونه او نا ارامه وي،
خپه یو،
خوآشینوونکو اوزیان رسوونکو اندونو مو
د عقل پرې سوست یا شکیدلو ته نژدې کړي وي!
هو کله خو دې ارزښت هیلو دپورا کیدا په پار ځانونه تیاره او
زحمت ورکونکو کوهیانو ته نژدې یا وار واچو،
ولې داسې وکړو؟
ولې سم او ژور اند ونه کړو؟
او ولې داسې ونه وایو؟
زه دلته څه کوم؟
زما دنده دلته څه ده؟
آیا زما داغوبننه زما دسترې بریا لور ته غځیدلې نیغه لاره ده؟
آیا دا زما دغه زغمل کیدونکي تندې څخه، دژغورني هیله ده؟
که نه ده: بیاولې زه دومره خفه واوسم؟
ولې مې زړه وزوروم؟
هو زه هرڅه لرم:
روغتیا،
خواره، جامې او ستره معنوي ډالۍ:
هغه ډالۍ چې په میلیاردونو انسانانو کې زه ورته غوره سوی یم
دا هرڅه بس دي!
دا هرڅه پرما ډېر دي!
دا هرڅه چې زه یې لرم وړیې نه یم!

خبرې

خوږې

بڼه نو زه خپه ولي سم؟
ووايه زه ولي خپه سم؟
دروغتيا شتمني لرم هغه شتمني چي ډېروگري يې په ارمان
اوبڼکي توي وي!
زه بايد هيڅ وخت خپه ونه اوسم!
دا هرڅه چي ماته ډالي سوي زه يې ورنه يم!
زه بايد مننه کوونکي و اوسم، نه گيله کوونکي!
مننه کوونکي!
رښتني مننه کوونکي!

دښکلو او اړينو کتابونو لوستنه مور لوروي، داسي چي بریا ته مور نه بلکي بریا مور ته اړه کيږي او زړه راباندي بايلي!

اړتيا نسته دوگړو دويښتابه لپاره سپک کونکي ويونه وپيل

سي:

اميل تري جوړ او دوگړو غاړو ته ور ولويږي، که داسي وسي ياد اميل به بي خلا او ښکلا به يې ډېره نه ليدل کيدونکي وي!

ستا يو ثانيه ژوندومره قيمت لري لکه دتولي نړۍ ټولې خزاني او ټوله شتمني يا دهغي څخه هم خورا ډېره گران قيمته ده، يانې ته نه سي کولی دتولي نړۍ په سته شيانو يوه شيبه وپيږي ځکه ته په همدې ثانيه کي جنت گټلي سي او په همدې يوه ثانيه کي ته خپل ځان دد وړخ داوسيدونکو د ډلي څخه گرځوي ياکولی سي! توبه وباسه دالله جل جلاله څخه دخپلوگناهونو بڅښه وغواړه مرگ ستا انتظار کوي ته دمرگ يي اوته دمرگ څخه چاره نه لري!

خپل رښتني هيله او موخه درهغو وڅاره: ترهغو دي سترگي ليدل پريږدي؛ غورونه دي اوريدل پريږدي، لاسونه دي پورته کول پريږدي، پښی دي دتگ کولوڅخه منعه سی اوتل پريږدي، هوډمن واوسه خپل موخه وټاکه او بریا ته ځان ورسوه!!!

خبرې

خوړې

دشپې چوپتيا، دستورو شغلي، د سپورمې خندانه څيهره، داوبو
دشور موسيقي، د حشراتو سندرې او ستا يادونه د طبيعت
بنکلاگانې دي!!!

ستوري شاهدان دي چي:
نوم دي د تيارو په منځ کي؛
د حشرو د غبرونو د موسيقي سره يوځای،
د زړه د تلې زمزمه کوم او د سپورمې لورته يې،
د مئينانو د قاسد په لاس ورکوم!!!

خبرې

خوړې

هيڅ بنکلا، هيڅ رڼا هيڅ بریا نسته ټولې بنکلاگانې، ټولې رڼاگانې
او ټولې بریا وي ستا سره موندل کيږي!

ما هوا ته خپل اهوڼه امانت سپارلي ترڅو درتا پوري يې
سلامت در ورسوي!

خبرې

خوږې

ستا دبنکلا هومره بنکلا مي دنړۍ په هيڅ بنکلا کي نه ده ليدلي
حُکه خو زه :

يوازې ستا بنکلا ته بنکلا وایم،
نوري بنکلا وي راته بي رنگي او بد رنگي بنکاري

که دنړۍ ټولې بښيگني را غونډي کړو ديوه بد ليدونکي زړه
تسلا به پري ونه سي!

دهغو تيارو څخه ډار نه لرم: په کومو کي چي ستا يادونه راسره
مله وي!!!

هغه رڼا چي دټولو څخه ډېره ځلا لري ستا دوينه راغبرگي سوي
ورانگي دي!!!!

سکون څه دی داچي دسپوږمۍ بنکلی مخ درته بنکلی بنکاره
سي،

دگلونو خوشبو بڼه احساس کړي،
دمرغانو دزمزمو او د اوبو دشوره خوند واخلي،
دحشراتو ږغونو کي اند وکړي،
سپرلی درته په خپل رنگ بنکاره سي،

خوري

خبري

سترگي دي دلمرځلا روښانه وويني،
زړه کي دي ويره او هيله شتون ولري،
دسهار درنگيني او ښکلا څخه خوند واخلي؛
هووو

داسي چي دناروغی په بستر او درغتون په کوټه کي نه يي
پروت بلکي دښکلي شنه هسک ليدل درباندي ښه ولگيري؛
خوند تري واخلي،
وجدان دي ارام وي او دکوم چا سره دبدو کولو په گردونو دي
دزړه کونجونه نه وي ککر!

ما دي په ستاينو باندي دشعر ليکلو تکل وکر خو اندونو مي هيڅ
ويونو ستا د نه شمېرل کيدونکو ستاينونو لپاره ونه موندل،
ما وبخښه زما داند پري دومره کروړ نه دي چي ستا په اندونو
کي الوتنه وکړم او ځان مي هيرکړم!

ځيني موهيلي راسموري كړي،
اوځيني مودهيلو بن ته دخزان په شان راسي اودهيلوسموري،
زرغوني ونې مو راته خزان كړي.

دلته يوږي توب نسته،
دا خفگان هيڅ دي،
دا غمونه كوچني،
دا شتمني بي ارزبنته ده،
دا بنكلا تاريكه ده،
دارغونه خوښي راوړنكي نه دي،
داخوندونه ترخه دي،
داڅښل مجبوريت دي
بي كسي دماځيگر ده!
سترخفگان د چپه لاس دي!
لوی غمونه په كنده كي دي!
ازبنتمنه شتمني دباورده!
اره بنكلا دلويي ونې دپانو ده!
بنه برغ د اجازې دي!
خوږ خوند دايني دي او تنده ماتونكي څښل دحوض دي!!!

خبرې

خوري

زما دژوند ټولې خوښۍ تاپوري تړلي دي،
که ته راڅخه خفه يې زه به هيڅ وخت خوښ او بريالی ونه
اوسم،
ستا خبرې مي خوښ ساتي،
خبرې دي دگلو څخه خشبو لرونکي او د کوثر داوبو څخه
خوري دي،
بريا پکښي نغښتي ده،
ژغورنکي دي،
دزړه ناروغۍ او خستگي مي ستا دخبرو په اوريدو لمنځه ځي،
په خبرو مي دي پوه کړه چې دنړيو نيکمرغيو ته ورسيرم،
پرما دي نظر وکړه چې ژوندونونه مي سم سي؛
مه راڅخه خفه کيږي چې لولپه به سم، ماغزه او زړه به مي اور
واخلي او په تل پاتيو تاريخيو کي به بند پاته سم!

خبري

خوري

دگلو نوسره مينه كوم،
دخوشبوڅخه يې خونداخلم،
بنكلاته يې گورم اوبنكلاکې يې ژور آندکونکې يم:
ترڅنگ يې داغزو پالنه هم كوم،
غواړم اغزن بوتې هم گلونه وکړي!

قدمونه وړاندي ږدم،
تياري د سپوږمۍ د بنکلي مخ په ليدلو ورکې سولي،
ستوري راته نيغې خو ورکې سوي لارې بنيې،
زه هيله لرم بريالي خپل منزل ته ځان ورسوم!

په هسک کې ستادمخ په انځورونو پسي لته كوم،
ستا دخبرو وږمې مې د دردمن زړه پر زخمونو ملهم ږدي،
وړاندي ځم اوستا گلونه قدمونه څارم، بنايي زه ستا په بنوول
سويه لاره په بڼه ډول لارنسم:
خو هڅه كوم پر همدې لارې بريالي خپل منزل ته ځان ورسوم!

دستړياؤ پندمو اخیستی د هوساینې په لټه موپښې دتیا کو څخه
پریمانه دي:
مورستري یو،
خو هیله لرو تل پاتي خوښی او هوساینې ومومو!

هر شپه مې آندونه ستا په نوم او خبرو یادولو خړوبوم او هیله لرم
چې خوب کي به ستا دښکلي مخه دښکلو وړانگو په لیدلو باندي
سر لوری سم!!!!

دخپل عقل دمزي دکروړ کولو په پار،
دمرغانو دخولو څخه ستا دستاینې دزمزمو داوریډلو حس ته تم
یم،
هیله لرم دهغوی دهر ویی، لغات په مانا ځان پوه کړم اوستاسره
دمینې کولو په هڅه کي وړاندي لار سم!!!!

که مي قلم درنگ څخه پریمانہ نه وي،
که مي کتاب اوکتابچه راسره ملگری نه وي،
زه مي ځان داسی احساسوم لکه نری چي راڅخه دتل لپاره جدا
سوي وي اوزه يي یوازي پرینسی یم!

دتيارو ماښامونو په چوپتيا کي دنا اوریدلو کړیدلو غرونو
داوریدو په لته دبنکلي هسک ملغرو رنو ستورو ته په
ځیرگورم:
هوډمي کړی چي دهغو غرونو داوریډا حس ځان کي پیاوړی
کړم،
کوم غرونه چي مغورو اوځان خوبوونکي وگري هيڅ وخت
نه اوري!

بختور دي چي دزره په گوټونو کي يې هروخت ستا بڼکلی نوم
 شتون ولري،
 څومره نيکمرغه دي هغه وگړي چي ستا دخوښې لپاره شيبې
 تيروي،
 هغه څومره لوړ دي چي ستا لورته يې تل دسپيروخاورو په شان
 غرونه غوندي لوړسرونه ټيټ وي،
 سلام دي پر هغو وگړو چي ستا ستاينه کوي او ستادوستانو ته
 سلامونه ليري!
 سلامونه ليري!
 سلامونه ليري!

دا څومره بڼکلاده چي په تا کي راغونډه سوي ده،
 ستا دښکلا په پوهيدو اودليدو وگړي دنه زغمل کيدونکي تندي
 څخه خلاصيري،
 دمدو سترپاوي يې پای مومي،
 په تاريخيو کي نيغه لار موندي، دتل پاتي بربادونکي پله څخه په
 برياليتوب تيريږي،
 خپلو لويو هيلو ته رسيري او په ورستيو کي دتل پاتي
 خوښيو، سکون او تل پاتي ميني څخه برخمن کيري،
 هو ستا مخ ډېر بڼکلی او ژغورونکی دی،
 داسي چي هيڅ توپان،
 غم اودرد،
 غوسه اونفرت،
 ناکامي اوماتي ستا بڼه ليدونکو،
 درک کوونکو اوستاسره تلونکو ته نه رسيري!
 درک کوونکو اوستاسره تلونکو ته نه رسيري!
 درک کوونکو اوستاسره تلونکو ته نه رسيري!

څومره بده ده چې انسان ددې ټولو نعمتونو سره سره شکر
کوونکی نه وي،
زه هغه وخت حيران سم بيخي ډېر حيران چې کله يو روغ
انسان هغه انسان چې الله جل جلاله روغتيا ورکړي وي ووايي:
زه خوښ نه يم او دا ژوند عذاب دى،
دا بيخي ډيره بي انصافي ده،
دا بيخي ډيره ناشکري ده او دا بيخي لويه نافرمانې ده،
که دناروغانو دحال څوک خبر سي پر ژبه به يې تل يوه خبره
روان وي شکر يارب شکر يارب!

ستا دښمنونو څخه گلونه اوريزي بختور يم چې ستا دښمن په
خواکي مي جونگره جوړه کړي ده.
زه دپنځو گلونو خوشبو خوښوم،
همدې گلونه ورمي دي چې زړه ته مي سکون ورکوي!

ما ددې نړۍ دهرکاني بوتې او ذرې ته په غور وکتل درک مي
کړل انسان دخپل جسم له اړخه ډېر کمزورى دى مگر غرور
يې هومره دى چې: خپل لمنځه تلونکي بدن باندي دټولو ناتوانيو
سره دخپل پيدا کوونکي نافرمانې کوي!

په تعجب کي يم
دژوند رنگونه ولي راته روښانه نه ښکاري،
زه ولي دطبعت دښکلا ننداره نه سم کولى،
زه ولي دوگړو دخندا سره نه خاندم؛
داسي خوبه نه وي چي ستا دښکلا دزدان په کروړ پنجرو کي
زنداني سوى يم؟

»»»»

ستا په ښکلا مينيدل د بريا تکل کول دي،
خوستاسره وفا کول بريا ته رسيدل دي!!!

دهيلوسمندركي ډوب، غوټه سوم،
سختوڅپويي زما پر هر پر هر وجود
دناميدى ساحل ته وغورځوى،
پوه سوم په دې سمندرکي دملغرو موندنه
تيره وجود غواړي!

ډير افسوس؛ ډير افسوس پر هغې سختې شېبې چې دخپلو روانو
 شېبو څخه دومره تنگ سي چې ژوند کول درته عذاب ښکاري،
 هغه وخت چې يوازي يوه هيله ولري ددې نړۍ څخه ژر
 ستنېدلو هيله!

وگوره کاینات ټول په درناوي ولاړ دي،
 دخپل ورسپارل سویو کړنو نظم یوه ذره هم نه خرابوي،
 که هغوی خپلې دندې ته ژمن نه سي دنړۍ رڼا وي به تيارو ته
 ننوځي هغه تيارو ته چې رڼا يې روښانه کولو ته عاجزه ده،
 مورن ولي نظم ته ژمن نه سو او خپل را کړل سوی کار په ښه
 ډول سرته ونه رسو،
 غافله سو،

مخ واړو کيدای سي مورن هم هغې تيارې کندی ته وښويرو چې
 دځينو راوتل ناشوني او دځينو چې بخت ښه وي وبه ژغورل
 سي!

هغه چې دسپورمی ښکلا،
 دستور و ځلا،
 دښپې چوپتيا باندي دې ښه پوهوي هغه دپوهې لټه او دهغې په
 سمندر کي لامبو وهل دي ،
 مورن هله خپل دهيلو ساحل ته رسيرو کله چې مورن دکتابونو
 دپانو څخه جوړي نه ماتيدونکي ډېر کروړي بيړۍ کي دژوند
 سفر کووو دتل پاتي ژوند لپاره!

خوښ سوم کله چې مي دونو ژرې پانې وليدي چې دونو د
هسکه خان محکي ته په ارامۍ دتل پاتي هوساينې لپاره را
رسوي.

پر خپل برخليک مي وژړل اوومي ويل يا الله جل جلاله
زما ابدي ارم خای راته بنايسته اودهوساينې څخه ډک راگري .
دانړۍ خودستونزوپه شتون کي تيريزي خواخرت دکړاونو په
شتون کي نه تيريزي .

په دي ستره ازموينه کي مي برپا راپه برخه کړي!

ستاسو ژوند پر دېوال خوړنده سوي تابلو ده چې نورو وگړو ته
هم خوښۍ او غم ورکول سي!

ځيني وگړي ددې سره سره چې شتمن وي خو زړه يې غريب
وي، شتمن نه وي ،
اربنتمن هغه دي چې زړه يې په معنوي ډول شتمن وي.
پيسه لاسته راوړل کيږي خو دزړه شتمني الهي ورکړه ده چې
ډېر وگړي تري بې برخي دي.
ارزښت بايد ظاهري شتمنۍ ته ورنه کړو اړه شتمني معنوي
شتمني ده!

دنفرتونو پندداوري څخه کوز، کبته کړه
دورونوترمنځ جدايي جلاوالي راوستونکي مه جوړيره.
دخپل ډيوې دبنکلا نور رڼا چې څومره ستا سترگوته رسيري
اوورته ځير يي،
هومره دگاونډي دډيوې رڼا ته هم په پرانيستو خلاصو سترگو
وگوره!
دهغو لارو سمت لوري ته وگري مه رابوله،
دکومولاروملاوي چې درخي،
کيني، بدی، نفرت، گناهونو،
لکبله کږي سوي وي
دلته خپل ټال وخت دگلونوپه پاللو کې تيرکړه اغزي هم دبيخه
مه باسه کاره داغزو پيونډولو چل چم،
په گلوباندي ياده زده کړه،
اوخپل شاوخوا، چاپيريال دي دخوشبوڅخه پرمانه کړه،
دلته دمعضومو، بي گناهو، مظلومو مرغيو بنکارمه کوه،
دپوري غره لويې سيني ته وگوره،
وگوره په څومره مينه وژنوکو زهري مارانوته يي خپل په سينه
کي ځای ورکړی دی!
دهغه زړه خودتير و ډبرو دی!
ستازره خودپستي نازکي غوښي څخه جوړ دی،
ستا زړه کي بايد دمهرباني چيني وبهيري!

د ډيورنډ کر غیر نه کرښه!
زما دهغو پولو څخه نفرت کيږي کومې پولې چې دظالم غماز
او غدار خپل ترمنځ دهغوی د ناپاکو لاسونو دپاکو قلمونو دزړه
په وینو درنو پانو پر ښکلي او بې داغ مخ په زور او جبر په
هغه وخت کې کښل سوي چې:
دهغوی دنایاکه وجود لاندې زمونږ پاکې مخکې دخپلې دزړه
دټوټې دبیلوالې په غم کې پر غلام او بادر لعنتونه ویل،
غرونه لږزیدل او خپل ترمنځ یې بیلوالی نه سو زغملی دا
څومره بده ورځ وه چې د نړۍ شرغوښتونکو او غلام ترمنځ
پرمونږ دبیلوالې او لیروالي پوله وتپل سول،
دا ورځ زمونږ دجدایې،
لیراولې،
ورسته پاتې والې او بې شمېره دردونو او کړاونو دپیل ورځ وه،
لعنت پر هغو لاسونو چې زمونږ دلیروالي په ورځ یې غرونه
مات،
مخکې زخمي،
گلونه خزان او زړونه اړه کړل!

بيله شكه هغه ټول دستايلو وړدي چي دخپلو حقونو ساتني ته
دظالم پروړاندي رادانگي،
هيله لرم يوه ورځ ټول لږبر پښتانه افغانان د لوی افغانستان
دبیا جوړیدني رغ اوچت کړي او دپنجاب څخه دافغانستان دبېلي
سوي دزړه دتوتې دبیا پیوند غزل!!!!
زمزمه کړي

دخوبونو په لیدلو مي اند کوی ټول رښتیا کيږي،
خو خبر نه وم خوبونه یوازي خوبونه وي،
دخوبونو رښتیا کیدل دغرونو سوري کول دي چي کلونه د
سختو ډبر او گارو ماتول غواړي،
لاسونه به دي تڼاکي سي؛
دبدن دژوندي پاتي کيدا جوهر به دي دخولو سره یوځای په
سپیرو خاور کي ضایع سي او در زحمتونو ورسته به غر
سوری کړي،
همداسي خوبونه رښتیا کيږي او سړی خپل ټاکلي منزل ته
رسیري!

زړه دمغز څخه پوښتنه وکړي؟
ای! احسان هیرونکي زه تل ستاسره ملگری یم ته ولي زما
ملگري نه کوي ولي مایوازي پریږدي؟
مغز دڅه شیبې لپاره چوف پاته سي،

خبري

خوري

دخپل وفا دليل نه سي ورته ويلى،
اوزره هم نه سي قانع كولى،
دماغ وه زره ته په خبروسي،
پيغور ورکړي ووايي:
زه يوازي دځان خوښي نه غواړم،
دي نړۍ کي يوازي زما خوښي نه ده!
دلته زما خوښی يوازي نه ده ارزښتمنه!
هغه ته یی چي يوازي ځان پېژني،
اونور درته هيڅ ارزښت نه لري،
زه دخپل ځان سره ددي نړۍ خوښي هم غواړم
خوته نه پوهيږي، نه پوهيږي،
زه ستاسره نور ملگري نه سم كولى،
ته خپل ځان پېژنه اوزه به نړۍ پېژنم!
بس زه جلايم اوته جلا!

زما اوستا خلقت توپيرلري!

دلته درنو ستورو رڼا څوک نه ويني وگوره ستوري دتیارو
رڼاکولو لپاره ځان،
سوځوي،
پرځان زحمت تيروي چي وگړي هغوی وويني، دهغوی
سربښندنه درک کړي،
خو افسوس خلک دهغوی په درک اوليدلو کي سوستي کوي،
ځانته دومره زحمت نه ورکوي چي يوار خپلي ناتونه سترگي
دهسک لورته کړي کړي،
ولي؟

خبري

خوري

زړه برونونکي ده دکمزوري وجود لرونکي دغه اړ وگړي
ولي هسک ته نه گوري،
ولي غرور کوي په داسي حال کي چي دهغوی زړونه ديوي
کمزوري وړتيا لرونکي دي چي دهغې په نشتون دوی دخپلي
يوي کوچنی برخي پرته دبيخي ډېرې مودې لپاره په هغه گرد
بدليږي چي ذرې يې دنړۍ په ټولو برخو ويشل کيدلی سي.
افسوس داگر نه څومره بده ده!
يوکمزوری څنگه دومره جورت وکړي!

دتاريکو څخه ستا درنا لورته درم:
هيله لرم دژوند په چارو کي دناپايانه رنا گانو بنارته بريالی
ستون سم!

هسک درنگينو وريځو په ننداره کي دمره بوخت دی چي: ماته
دسپيني سپورمی دديدن خيرت نه راکوي!

خبرې

خوړې

ساگاني مي ستا ياد را تازه کوي!!!!
خو احسان هيروونکی زړه مي کله کله ستا دستاينو څخه غافله
وي!

ستا يو کاته ماته ددې نړۍ درېلي هرخوښی ډېر ارزښت
لري!!!!

دستړياؤ پندمو اخیستی دهوساينې په لټه موپښې دتيا کو څخه
پرېمانه دي،

مورستري يو،
خو هيله لرو تل پاتي خوښي او هوساينه ومومو!

زه دگلو نو دبنکلا څخه ستا ديدانو اميلونه جوړوم،
خوشبويي ماته ستا د اندونو دخپلولوسمت ته رابول!

دژوند دکړاونو اوسترياو څخه دسکون احساس هله وکړم:
کله چي ستا ارام بڅبونکي نوم خپل زړه کي زمزمه کړم!

ستا دمخ رنگينو وړانگو خو ټوله نړۍ نيولي ده،
بدبخته هغه وگړي دي چي دا بنکلي وړانگي نه وينې،
تیاروکي ورڅخه گټه نه اخلي او ړانده دي!

ستا دميني په سمندرکي دومره غوټه سوی يم چي ستا الماس
يادونه مي اوس نه پريريدي چي ساحل ته ستون سم!

دونودپاڼوسره
لگيدونکي شمال،
دآسمان په مخ کي ځلیدونکي ستوري دشيپي په دې تياره کي
دغرونودڅوکو څخه دوحشي ژوو اوازونه دنباتاتو په
پاڼواوساقوباندي اوريدونکي شبنم،
د زر غونوبونو دودونودبيخونو څخه دچرچرکو زير ږغونه،
په دې تياره کي هرگړندی اهتزاز ددې خړي ځمکي دپاسه
دتکوشنو اوبو زړه راکبنونکي شورهار،
دژوترمنځ يوبل سره دخپل ستري اوخوشحاله ژوند کيسي،
دها خړپير کورپه غولي کي دژریدونکي ماشوم ژړا،
په خواږه خوب ويده ددې پوري مقبري مري،
دها حجرې په تخت ويده نا خبرخوان،

خبرې

خوږې

ددې شين چمن په منځ كې د سپيره پټكي دخيرو و خپلوي خاوند
دخيال په نيلي سپور زلمۍ،
دا هرڅه ددې طبعت ځانگړتياوي دي!
دا طبعت بنكلي دى!
دا تخيول پيچلى دى!
دا اوازونه هريو ډېرڅه وايي!
دا هيلې ژوندۍ دي!
دا ځمكه توپاني ده!
دا اوبه خوتيدونكي دي!

هغوچي ځان ته دخوبونومانۍ جوړي کړي وي همداسي
 دخوبونودمانيو په تمه تمه په دصحرا په توند اوسوځونکي لمر
 کي خوب وړي پاته سول!
 چاچي دجونگري دودانولولپاره لرگي اواغزي راغونډول پيل
 کړي وه :
 هغوي اوس دخپل جونگري په يخوسيوروكي آرام کوي!

دبي علمي څخه داسي تبتتم لکه څنگه چې:
 دسمندر په منځ کي دبيري څخه لويديلي انسان دخپل مرگ څخه
 په تبتته کي وي!

داغزوکبت مي وکړ دزړه په مينه مي سپيني خوړو اوبو باندي
 خړوب کړل،
 زرغونه سول،
 دگلونوپه ليدلو يي زما زړه دخوښي څخه توپونه ووهل:
 گلونه يي نرم اغزي وکړل،
 هغوی زما لاسونه نه ژوبلول پيل کړل:
 هوو!

زه خبر نه وم چې:
 داغزو کروندگر لاسونوبه تل په وينو سره وي او تل به دخپل
 کرلي کبت څخه ورسته دڅه مودي دخوښۍ:
 خفگان وينې!!!

خبري

خوري

دتيار و ماڻسا مونو ڀه چوپتيا ڪي دنا اوريدلو ڪر يدلو غرونو داوريدو
ڀه لته دبنڪلي هسڪ ملغرو رنو ستورو ته ڀه خيرگورم:
هو ڊمي ڪري ڇي دهغو غرونو داوريدحس خان ڪي پياوري ڪرم،
ڪوم غرونه ڇي مغورو اوخان خوبونو ڪي وگري هيڻ وخت
نه اوري!

دغرونو هسكو، تيرو څوكو ته دخيال په تال كې ځانگم،
آندوړې يم او غلې يې ديدن كوم،
اندم :غرونه دخپل هسكوالي په شتون كې دغرور اوځان بنودني
هوډ نه لري،

هغوى تل پاتي چوپتيا او سكون ځكه غوره كړي دي،
ځكه چې هغوى نه غواړي په خپلو بم غرونو دوگړو غرونه
وركانه كړي هغوى درك كړي ده چې زموږ خبرې به هيڅ
وخت داوگړي وانه وري،
ځكه داوگړي دومره په خپلو چارو كې بوخت دي چې دځمكې
دخبراداري غرونه نه اوري،
هغوى غرور كوي اودوخت تيز تگ ته هيڅ غوركوونكي نه
دي!

داوگړي دهسكو غرونو كږو ملاو ته نه گوري چې دتېزو
توپانونو لكبله يې ملا وي ماتي سوي دي،
خوبيا هم دي هسكو غرونو يو اه هم نه دى كړى،
چوف دي،

زغم اوصبريې په خټه اخنبل سوي دى.
داهسك غرونه دومره عاجزه دي چې حيواناتو، نباتاتو، حشراتو
ته يې خپل پر بنكلي بدن داوسيدو ځاى ورکړى،
هغوى دخپل هسكوالي او كرورولي په شتون كې بيا هم ددې
كمزورو بدن لرونكو په وړاندي كوم بدغبرگون نه دى څرگند
كړى!
وگوره!

هغوى دغرور په نوم كوم څه نه پيژني!

قدمونه وړاندي ږدم:
تياړې د سپوږمۍ د بڼکلي مخ په ليدلو ورکې سولې،
ستوري راته نيغې او ورکې سوې لارې بڼيې!
زه هيله لرم بريالي منزل ته ځان ورسوم!

په هسک کې ستا بڼکلا په سي لته کوم!
ستا دخبرو وږمې مي د دردمن زړه پر زخمونو ملهم ږدي!
وړاندي ځم اوستا گلونه قدمونه څارم،
بڼايي زه ستا په بڼوول سويه لاره په بڼه ډول لار نسيم خو:
هڅه کوم پر همدې لارې بريالي خپل منزل ته ځان ورسوم!

که غواړو دوگړو دڅهرو بنکلا په بڼه ډول ووينو،
دخبرو په خوږوالي يې پوه سو،
وپوهيږو هغوی زمونږ څخه څه غواړي او مونږ ته بايد هغوی
څومره درناوی ولري،
سترگې مو بايد بنکلایدونکي او
پلټونکي وي،
خبرې مو بريابلونکي
خوږې او پریلل سوي وي،
مغز موباید وینس،
موندونکي،
هر اړخیز پریکړه کوونکي وي او خپله درناوی کوونکي
واوسو.

خوږې

خبرې

کله چې زه د قلم درناوی ونه کړم: باید دهیڅ درناوي هیله ونه لرم، قلم دپوره درناوي وړ دی خو افسوس مور هغه ته درناوی نه کوو، په پاڅو وینو یې دوگړو ژوند، روان، او احساساتو ته زیان رسو، دا څومره بده ده چې د قلم په پاڅو وینو دپانو پر بې داغو پاڅو بدنونو باندي بد لیکو، هوو دا ډېر او بیخي ډېره بده، نه مننونکي، زیان رسوونکي او بربادونکي کړنه ده، که څه هم زموږ ژبه بڼکلي نه وي خو د قلم ژبه ډېره بڼکلي، احساسات یې نازک، سترگې یې بڼایستي او بدن یې پیاوړی دی، مور باید دهغه ژبه بدویونکي، سترگې یې بدرنگي؛ احساسات یې مات او بدن یې کمزوری نه کړو!

لیکل به وکړو، بڼکلي، گټور، ویښوونکي، لاره ښوونکي، هیله لرونکي، موخه موندونکي، بریاته رسیدونکي، پاک او دحوس په او بو نه پریوللي لیکل، ځلانده او بریښیدونکي لیکل، هسک ته بلونکي لیکل، موخو ته رسیدونکي، وفالرونکي او درښتیا په رنگ رنگ سوي لیکل.....

هو دا د قلم درناوی، مینه او حق دی!

خوري خبيري

لنڊڪي شعرونه او ادبي ٽوٽي

ليکوال: محمود حميدزي

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**